

15 MAART 1927

No. 6

32e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Ik ben een ruwe steen. Het geluid van hamer noch bijtel was op mij gehoord geworden totdat de Heer mij in handen nam. Ik begeer alleen de kennis en wijsheid des hemels. „JOSEPH SMITH.”

EEN MORMOONSCH ANTWOORD.

„Indien U de wereld haat, zoo weet, dat zij Mij eer dan U gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zoo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld. Gedenkt des woords, dat Ik u gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren”.

(Joh. 15 : 18-20).

De laster tegen de Mormonen.

De Heiligen der Laatste Dagen, doorgaans „Mormonen” genoemd, tezamen met hun zendingswerk, worden voor het meeren deel niet begrepen en zijn wijd en zijd verkeerd voorgesteld. Het feit dat zij onpopulair zijn schijnt tegen hen te wegen. Sensationeele verhalen duiken van tijd tot tijd op over hen en vooral heden, en omdat de meeste hoorders van deze valsche beschuldigingen bevooroordeeld zijn, worden deze verhalen zonder verder onderzoek voor waarheid aangenomen, ten onrechte van deze Christelijke Kerk. Men mag misschien een secte of dogma niet goedkeuren, doch billijkheid zou steeds een eerste vereischte moeten zijn en wel allereerst voor elken Christen, terwijl onjuiste en sensationeele opwekkingsverhalen den kop ingedrukt behooren te worden.

Jammer genoeg zijn er mensen in deze wereld die nooit gelukkiger schijnen dan wanneer zij maar kwaad kunnen spreken van anderen. Waarschijnlijk hebben deze lieden zich zulk een be-

geerte om te lasteren aangewend dat dezelve alleen voldaan kan worden door liederlijke benamingen of bittere critiek op hun medemenschen. Het is inderdaad een on-christelijke daad om een anders goeden naam te belasteren. Dikwijls heb ik mijzelf afgevraagd hoe het mogelijk is dat een waarheidsminnend volk zulke onchristelijke handelingen wil ondersteunen.

Weinige of in het geheel geen menschen of organisaties moesten de kwade gevolgen van valsche laster meer voortdurend verdragen dan de z. g. „Mormonen”. Open en bedekte laster wordt hen aangedaan door zelfs enkele zich voorgevende dienaren van God, in vergaderingen waar Goddelijke leiding afgesmeekt wordt, maar toch, hoe kan eenig oprecht Christen gelooven dat de God des hemels deel zou nemen in zulk een onchristelijk gedoe? Is het niet Godslastering en bedrog op grooten schaal om God voor zegeningen te smeeken wanneer het hart vol is van nijd en de handen als het ware druipende van het onschuldige bloed van hen die reeds in gedachten vermoord werden? Voorwaar sprak Jezus Christus nimmer een meer treffende waarheid dan toen Hij zeide: „Want uit den overvloed des harten spreekt de mond”. (Matth. 12: 34) en weer „want uit het hart komen voort booze bedenkingen, doodslagen, overspelen, hoererijen, dieverijen, valsche getuigenissen, lasteringen”. (Matth. 15: 19).

Waarom niet eerst beide zijden gehoord alvorens het oordeel te vellen? Laat het zoeklicht der waarheid op de Mormonen gericht worden en op hunne leerstellingen en hierdoor uitgemaakt worden of al deze onchristelijke en lasterlijke propaganda over deze secte ook eenige waarheid bevat. „Tot de wet en de getuigenis zoo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn dat zij geen dageraad zullen hebben.” (Jes. 8: 20). De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (Mormonen) verwelkomt steeds een grondig onderzoek naar hare beginselen en verordeningen. Zij die hun tijd en krachten besteden met het belasteren en benadeelen van het Mormoonsche volk, doen zulks in vele gevallen, naar ik vrees, om hunne eigen overtredingen te bedekken. Gods woord zegt: „Alle dingen zijn wel rein den reinen, maar den bevlekten en ongeloovigen is geen ding rein, maar beide, hun verstand en geweten zijn bevlekt. Zij belijden dat zij God kennen maar zij verloochenen Hem met de werken, alzoo zij gruwelijk zijn en ongehoorzaam, en tot alle goed werk ondegende”. (Titus 1: 15, 16).

Doel der Mormonen.

De bedoelingen en zending van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn open en bloot voor een ieder. Er schuilt niets achter dat behoort verborgen te worden. De zendelingen hebben een eenvoudige evangelie-boodschap te bren-

gen die in alle opzichten, wat leer en organisatie betreft zoowel als hun leven, overeenstemt met het evangelie van het Nieuwe Testament van den Bijbel. Ernstiglijk gelooven zij dat zij onder een groote verplichting van God deze boodschap van waarheid en zaligheid aan alle naties moeten verkondigen en als bewijs dat zij dit gelooven zijn deze zendelingen gewillig om hun tijd vrijelijk op te offeren en toe te wijden, terwijl zij inderdaad hunne eigen onkosten bovendien betalen zonder een cent van de Kerk te ontvangen. Dit op zichzelf zou een getuigenis moeten zijn van hunne oprechtheid en ik mag hier vragen aan hen die dit werk zoo verkeerd voorstellen of zij eveneens gewillig zouden zijn hetzelfde te doen voor hun godsdienst?

De eenigste wegen waarlangs deze zendelingen het publiek kunnen bereiken zijn openbare vergaderingen, straatvergaderingen waar dat mogelijk is, het gaan van deur tot deur met tractaten en eveneens door de pers, waar dit toegestaan wordt. Stipte orde en betamelijk gedrag kenmerkt de Heiligen der Laatste Dagen in hunne samenkomsten en al hun andere ondernemingen. De tractaten en andere brochures waarin evangelie-beginselen uitsluitend behandeld worden, worden aan het volk gegeven in hunne tehuizen in een geest van beleefdheid en vriendschap, met loutere begeerten om goed te doen.

Leer der Mormonen.

Dit is het systeem in een notendop, aangenomen door de Heiligen der Laatste Dagen voor het verkondigen van hun evangelie en hunne pogingen, die ernstig, volhardend en met grooten nadruk zijn, blijven steeds binnen de grenzen der wetten van elk land. Een opsomming van het Mormoonsche geloof wordt vervat in de dertien artikelen des geloofs, als volgt:

1. „Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader, en in Jezus Christus Zijnen Zoon en in den Heiligen Geest.
2. Wij gelooven dat de mensch voor zijn eigen zonden gestraft zal worden en niet voor Adams overtreding.
3. „Wij gelooven dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie.
4. „Wij gelooven dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn; 1e Geloof in den Heere Jezus Christus; 2e Bekeering; 3e Doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; 4e Oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes.
5. „Wij gelooven dat een man van God geroepen moet worden door openbaring en door oplegging der handen, van degenen, die de autoriteit bezitten om het Evangelie te prediken en de verordeningen er van te bedienen.
6. „Wij gelooven in dezelfde organisatie welke in de vroegere Kerk bestond, namelijk: Apostelen, Profeten, Herders, Leeraars, Evangelisten, enz.
7. „Wij gelooven in de gaven van talen, profetiën, openbaringen, gezichten, gezondmakingen, uitlegging der talen, enz.
8. „Wij gelooven in den Bijbel als het Woord van God, in zooverre als

hij nauwkeurig vertaald is; wij gelooven ook in het Boek van Mormon als het Woord van God.

9. „Wij gelooven in al hetgeen God geopenbaard heeft, al wat Hij nu openbaart, en wij gelooven dat Hij nog vele groote en voorname dingen zal openbaren, aangaande het Koninkrijk van God.

10. „Wij gelooven in de letterlijke vergadering van Israël en de herstelling der Tien Stammen, dat Zion zal gebouwd worden op het westelijke vasteland, dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeeren, en dat de aarde vernieuwd zal worden en hare paradijsheerlijkheid zal ontvangen.

11. „Wij eischen het recht om den Almachtigen God te dienen volgens de ingeving van ons geweten, en kennen alle menschen hetzelfde recht toe; laat hen aanbidden hoe, waar, of wat zij ook willen.

12. „Wij gelooven in onderdanig zijn aan Koningen, Presidenten, Heerschers en Vorsten, in het gehoorzamen, eeren en onderhouden der wetten.

13. „Wij gelooven te moeten zijn eerlijk, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam, en in goed doen aan alle menschen; waarlijk mogen wij zeggen dat wij de vermaning van Paulus volgen: „Wij gelooven alle dingen, wij hopen alle dingen, wij hebben vele dingen doorstaan en hopen in staat te zijn alle dingen te kunnen doorstaan. Indien er iets deugdelijk, liefelijk, of goed of prijzenswaardig is, zoo streven wij naar die dingen.”

JOSEPH SMITH.”

Elk oprecht Christen kan zich aan deze beginselen onderwerpen want zij zijn in stipte overeenkomst met het evangelie van het Nieuwe Testament, en het geopenbaarde Woord van God. Elk beginsel van het Mormoonsche geloof kan en wordt verdedigd door den Heiligen Bijbel.

Houding tegen andere Kerken.

Het Mormonisme heeft geen twist met andere kerken of volken op aarde of in den hemel, uitgenomen met die van den duivel. Het is een der Mormoonsche stellingen dat „waarheid is waarheid, waar ook gevonden, op Christen dan wel op Heidengronden”. „Want er is geen aanneming des persoons bij God.” (Rom. 2: 11). Ik geef toe dat er vele dogma's onder de menschen in de wereld gepredikt worden vandaag en allen beweren het Evangelie van Jezus Christus te zijn; doch zij kunnen niet allen de volle waarheid zijn. Zoo wij dit zeiden zouden wij Gods Zoon beschuldigen van den Stichter der verwarring te zijn zoowel als van al de godsdienstige haat die onder Zijns Vaders kinderen heerscht, want deze verscheidene kerken staan soms bitter tegenover elkander. De vraag is dan „welke van al deze kerken, zoo er één van hen bij is, is de ware?” Laat het Woord van God antwoorden. De apostel Paulus vertelt ons in zijn zendbrief aan de Ephezén (2 : 19, 20) „Zoo gij zijt dan niet meer vreemdelingen en bewoners, maar medeburgers der heiligen en huisgenooten Gods. Gebouwd op het fundament der Apostelen en Profeten, waarvan Jezus Christus de uiterste hoeksteen is”. Daarom, wanneer er dus de ware Kerk van Christus op aarde zal zijn zullen wij haar dus kunnen herkennen aan het feit dat zij Apostelen en Profeten heeft, enz., want aldus richtte Christus Zijne kerk op alvorens Hij ons

verliet, zooals Paulus zegt: „En deze heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leeraars; tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening; tot opbouwning des lichaams van Christus; totdat wij allen zullen komen tot de eenigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot eenen volkomenen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus; opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der menschen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen; Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, die het hoofd is, namelijk Christus”. (Efeze 4: 11-15). En zoo houden wij volgens den Bijbel vast aan den tekst, gevonden in Gal. 1 vers 8: „Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel U een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt”. De Kerk van Jezus Christus zal immer gekenmerkt zijn door levende apostelen en profeten.

Het meervoudig huwelijk.

Nu wat de polygamie betreft, waarover zoovele vuile en lasterlijke leugens op het Mormoonsche volk gehoopt worden. In slechts weinig woorden kan ik dit beantwoorden, n.l. dat polygamie op heden, onder welke vorm of gedaante dan ook, niet onder de Mormonen bestaat. Zelfs niet één huwelijk van dien aard is met goedkeuring van de kerk voltrokken geworden voor meer dan zeven-en-dertig jaren en zelfs voor dien waren slechts weinig meervoudige huwelijken voltrokken door de Mormonen. Het meervoudig huwelijk heeft eens onder de Mormonen bestaan, doch niet in den vorm, noch met het doel, zooals zulks voorgesteld wordt door hen die de Kerk op laaghartige en liederlijke wijze hiervan beschuldigen. Wanneer de Mormonen beschuldigd worden van onzedelijkheid is het zeer juist om het oog te slaan op hunne beschuldigers en het is in het geheel niet onwaarschijnlijk dat een toestand van onzedelijkheid in hun eigen levens aange troffen wordt, waarvan de geest hunner zonde hen als een spook of schim achtervolgt op zulk een wijze dat de eenige verlichting die zij voor hun achterjaagden geest kunnen vinden bestaat in het beschuldigen van anderen in datgene waaraan zij juist zelf schuldig zijn. Sprak Jezus van Nazareth niet de waarheid toen Hij zeide: „Hoe kunt gij goede dingen spreken, daar gij boos zijt? want uit den overvloed des harten spreekt den mond.” (Matth. 12 : 34).

Polygamie behoort tot het verleden. Zoo deze beschuldigers dan op de dingen uit het verleden willen teren en hun broodwinning zoeken uit dingen der geschiedenis, waarom dan niet voor een oogenblik's afleiding de aandacht gewijd aan de levens

van de oude profeten, Abraham, Izaak, Jakob, Mozes, David, Salomo en anderen om de ware geschiedenis van polygamie te lezen? Maar neen, wanneer wij de graven van deze heilige mannen zouden willen openen dan komt de geheimzinnige hand van schijnheilige vrees over onze beschuldigers en zij smeeken dat deze tomben der waarheid verzegeld blijven. Slechts kunnen wij antwoord geven volgens de woorden van Christus. (Lees Matth. 23 : 27-34).

Waarom toch niet oprecht en eerlijk met uzelfen gehandeld en de vraag nu eens recht en billijk gesteld: „Zijn deze zelf-opgeworpen „Doktoren der wet” eerlijk in hun pogen? Komen zij tot u in den geest van Jezus Christus om U goed te doen en U te helpen op den weg die tot het „Eeuwige leven” leidt? Laat uw eigen harten, onder de leidende invloeden van God’s geest antwoorden. Ik vrees dat het niet de zaligheid uwer zielen is die zij zoeken, maar uw geld. Zoo gij uw geld zoudt terughouden en hun salarissen ondermijnen zal er weinig belangstelling in de zaligheid uwer zielen overblijven. „Laat deze waarheid diep in uwe ooren zinken”, dat een ware dienstknecht van God nooit tot u zal komen met een lasterende tong, doch hij zal tot u komen met de liefde van God in zijn hart, slechts strevend om U goed te doen. Hij zal u niet vragen naar geld in uwe samenkomsten, noch collecte ophalen in uwe vergaderingen. God rekent niet zoo en zooveel voor Zijn eeuwige waarheid. Neen! Hij zegt tot hen die Hem waarlijk dienen „Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet”. (Matth. 10 : 3). En wanneer iemand tot u in eenige anderen geest komt, weet dat hij gekomen is om u te bedriegen en u zachtkens naar de hel te leiden. „En Hij zeide tot hen in Zijne leer: Wacht u voor de schriftgeleerden, die daar gaarne willen wandelen in lange kleederen, en gegroet zijn op de markten. En de voorgestoelten hebben in de synagogen, en de vooraanzittingen in de maaltijden; Welke de huizen der weduwen opeten, en dat onder den schijn van lang te bidden. Deze zullen zwaarder oordeel ontvangen.” (Markus 12 : 38-41).

Persoonlijk onderzoek het beste.

Waarheid nu is waarheid en kan nimmer geschonden worden. Hij die met leugens omgaat getuigt van zijn eigen verdraaid leven en besmet het karakter van hen met wie hij omgaat, doch hij die waarheid aankleeft en haar zonder wankelen nastreeft tot het einde toe zal het leven vinden en het kronen met schitterende schoonheid. Denk eens terug aan al de oude martelaren, die niet bevreesd waren om hun levens voor Christus’ wille te verliezen, en bemerk hoe zij inderdaad hun levens weervonden in Hem, de bron van alle waarheid. En als nu dus het Mormonisme is, zooals zijn vijanden dit beweren, valsche leerstellingen, een namaaksel,

dan zal een ieder het meest gebaat zijn door dit te ontdekken door een persoonlijk, oprecht en onbevooroordeeld onderzoek. Als het een leugen is, dan zullen wij na het onderzocht te hebben dit voorzeker weten, doch als het waarheid en alles wat het beweert te zijn is, n.l. Het „Herstelde Evangelie”, wedergebracht volgens den engel in Openb. 14:6, laat ons dan voorzichtig en kalm zijn in ons oordeel opdat wij niet als een Paulus van ouds, bevonden worden tegen God's werk te strijden. Als het de waarheid is, dan is geen prijs te hoog en het zou omhelsd en aangenomen moeten worden al zou men erdoor de vriendschap van kennissen, vrienden, familieleden of zelfs het leven moeten verliezen, want Christus zeide eens: „Want wie ook zijn leven zal verliezen om Mijnen wil en om des Evangelies wil, die zal het vinden.” (Mark. 8: 34). Om vast te stellen of nu het Mormonisme waarheid of bedrog is, zal een persoonlijk, onbevooroordeeld en compleet onderzoek iemand beter in staat stellen een juist oordeel te vellen. En om een goed onderzoek in te stellen moeten wij ons persoonlijk daarheen begeven, en niet alleen bij tegenstanders. Om uit te vinden wie Christus was, vraagt men den duivel niet, want men wordt dan eenzijdig ingelicht, en hoogstwaarschijnlijk den verkeerden weg opgezonden. Alvorens wij Joseph Smith een bedrieger, een schurk, of wat dan ook, noemen, laat ons herinneren dat hij zijn laatste druppel bloed stortte als een getuigenis van zijn werk, en wat in deze wereld betaald is geworden door het bloed van een mensch, is duur gekocht, en zou eveneens terdege onderzocht moeten worden.

Bij wie te gaan voor onderzoek.

„Aan hunne vruchten zult gij hen kennen” (Matth. 7: 16). Zoo zeide de Meester, en nog dit „Niemand heeft meer liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijne vrienden.” (Joh. 15: 13). Zoo mogen wij dus aan de werken van Joseph Smith zien of zijn beschuldigers het recht hebben hem een bedrieger, schurk, dromer of zwakkeling te noemen. Het Boek van Mormon is één der machtigste werken die door zijn instrumentaliteit voortgebracht werden, en dit boek kan gemakkelijk verkregen en gelezen worden. Dit, noch eenig ander boek der Kerk echter, wordt in handen van boekhandelaars of uitgevers geplaatst, omdat het doel der Kerk niet is van deze boeken, gegeven voor de zaligheid van het menschedom, winstartikelen te maken en ze met winst te laten verkoopen. Zij worden verkocht tegen uitsluitend kostprijs door de Nederlandsche Zending zelve, en waar de zeer lage prijzen soms niet betaald kunnen worden, worden zij ook wel uitgeleend. Onze tegenstanders maken natuurlijk van deze gelegenheid schoon gebruik om als ware aan het publiek boeken voor te stellen met verleidelijke titels, zooals „Leer en Leven der Mormonen”, „Joseph Smith, de Mormoonsche Profet”, e.d., als zouden zij bevoegden

zijn op dit gebied en het publiek behoorlijk over deze onderwerpen inlichten, terwijl de inhoud duidelijk verraadt dat zij klinklare leugens bevatten, vermengd met enkele waarheden, bijna onherkenbaar, maar het bewuste doel wordt ons weer duidelijk zoo wij de prijzen ervan in oogenschouw nemen. Ik herhaal, „ga niet naar den duivel, om uit te vinden wie Christus is, maar doet de wil van Christus, dan zult gij weten wie Hij is, en doe insgelijks met het Mormonisme”.

Het Boek van Mormon.

Is het Boek van Mormon een ware geschiedenis, bevattende het Woord van God, of is het een leugen, vermengd met waarheid, gestolen van een ander manuscript? Laat het Boek van Mormon zelve spreken voor zichzelf, en spoedig vinden wij uit dat van het begin tot einde, de geheele schrift dezen geest ademt: „Een nieuw getuige van de goddelijkheid van Jezus Christus.” Was Spaulding's manuscript ook soms zooiets? Neen. Zij die zulks beweren als een oorsprong van het Boek van Mormon vertoonen een jammerlijke onkunde van beide boeken. Het Boek van Mormon neemt zijn plaats in naast den Bijbel als een getuige van de goddelijkheid van Jezus Christus. Was Joseph Smith dan een bedrieger? Zoo ja, dan werd hij geïnspireerd door den duivel, den vader van alle leugens. Waarom dan zou hij een boek aan het licht brengen dat getuigt van Christus, terwijl de duivel den Zoon des Menschen haat? Joseph Smith was en is een waar profeet van den levenden God en staat hemel hoog verheven boven degenen die uit hun kleine zielen probeeren zijn naam slecht te maken.

Een getuigenis.

Bedriegers leven en sterven iederen dag, doch hunne namen en werken sterven met hen, doch hier dan is een zoogenaamd bedrieger, wiens naam en werken na hem voortleven, tot de versterking van alle kwaad in de harten der menschen, want waar ook zijn naam en leer gehoord wordt, overtuigt de waarheid van zonde en wekt den mensch óf tot God en Christus te komen óf te vechten tegen het werk van God. Dit is wat een onbevooroordeeld tijdgenoot Josiah Quincy beroemd burgemeester van Boston en een niet-Mormoon, te zeggen had over dezen Joseph Smith in zijn werk „Figures of the Past”.

„Het is volstrekt niet onmogelijk, dat het een of ander toekomstig schoolboek, ten gebruike van nog ongeborn geslachten, een vraag zal bevatten ongeveer als volgt: Welk historisch Amerikaan van den negentienden eeuw heeft den machtigsten invloed uitgeoefend op het levenslot zijner landgenooten? En het is volstrekt niet onmogelijk dat het antwoord op die vraag aldus luiden zal: „Joseph Smith, de Mormoonsche Profeet.” En het kan best zijn, hoe ongerijmd dat ongetwijfeld het meerendeel der nu levenden ook toeschijnen moge, dat het antwoord zoo klaar als de dag is

voor hun nakomelingen. De geschiedenis der menschheid heeft wel meer verrassingen en paradoxen opgeleverd, even verbazingwekkend als deze. De man die een godsdienst stichtte in deze eeuw van vrij debat, die aangenomen werd en wordt door honderdduizenden als een direct gezant des Allerhoogsten — zulk een zeldzaam wezen schuift men niet op zij door zijn nagedachtenis met onsmakelijke benamingen te begooien. Dweper, bedrieger, charlatan moge hij geweest zijn; maar die harde benamingen verschaffen ons de oplossing niet van het probleem, dat hij ons levert. Dwepers en bedriegers leven en sterven iederen dag en hun nagedachtenis wordt met hen begraven; maar de wonderbare invloed, dien deze godsdienststichter uitoefende en nog uitoefent, doet hem uitkomen, niet als een schurk, die van misdaad beschuldigd moet worden, maar als een verschijnsel dat verklaring vraagt. De allerbelangrijkste vragen, die de Amerikanen elkander heden stellen, staan in verband met dezen man en wat hij ons nagelaten heeft. Een andere generatie dan de mijne moet deze vragen behandelen. Brandende vragen zijn het, die een voorname plaats moeten inruimen aan dien stoeren zelf-opwerper, dien ik te Nauvoo bezocht. Joseph Smith, die beweerde een geïnspireerde leeraar te zijn, had met tegenspoed te kampen, zooals maar weinig menschen hebben moeten ondergaan, genoot een kort tijdperk van voorspoed, zooals maar weinig menschen ooit bereikt hebben, en ging eindelijk, 43 dagen nadat ik hem bezocht had, opgeruimd den marteldood in. Toen hij zich overgaf aan gouverneur Ford, om bloedvergieten te voorkomen, had de profeet een voorgevoel van wat hem wachtte. „Ik ga gelijk een lam naar den slachter”, zoo sprak hij volgens den verslaggever, „maar ik ben zoo kalm als een zomermorgen. Ik heb een vrij geweten tegenover God en alle menschen en zal onschuldig sterven.” Ik heb geen theorie, die ik omtrent dezen buitengewonen man naar voren wensch te brengen.”

Andere getuigenissen.

In besluit wil ik hiermede een paar getuigenissen aanhalen van voorname mannen die geen Mormonen zijn, doch die een nauwkeurig onderzoek in hun godsdienstig, politiek, opvoedkundig of zedelijk gedrag ingesteld hebben.

Senator Ashurst, van Arizona zeide, zooals te vinden is in het „Congressional Record” van 11 Nov. 1919, het volgende:

„Het moge waar zijn dat ik niet ten volle de godsdienst van de Mormonen versta: doch Mijnheer President, de eerste kerk die ik ooit bijwoonde was een Mormoonsche Kerk. Wanneer er geen andere kerk binnen 100 mijlen te vinden was vanwaar mijn ouders woonden in de eenzame houten hut, vonden wij vertroosting en verkwikking door het bijwonen van de Mormoonsche Kerk, negen mijlen weg. Onze dichtste — neen onze eenigste bureu voor jarenlang waren Mormonen. Betere bureu kon geen pionier ooit hebben.

Ik ben trots op het Mormoonsche volk. Ik ben trots op de vriendschap die ik voor hen bezit, en naar ik vermeen die zij voor mij hebben; en terwijl ik zooals ik tevoren zeide, niet alles volkomen begriip over hun leer, ben ik hier in staat om te zeggen in den senaat der V. S., dat hun kerk vele hoofden en harten verheven en gereinigd heeft in mijn staat.

„Als pioniers in een nieuw land zijn de Mormonen ongeëvenaard. Zij zijn matig, ijverig, voorzichtig en eerlijk. Zij zijn van nature bouwers van staten; en zoo ik vandaag geroepen zou worden om een volk te noemen dat het beste een woestijn van stuivende en heete zanden om kon zetten in prachtige velden en boerderijen, zou ik zonder aarzeling het Mormoonsche volk kiezen. Op vele plaatsen waar eens cactus-planten hunne doornige armen in de heete en smorende lucht omhoog staken, heeft Mormoonsche nijverheid tempelen, huizen, fabrieken en scholen gebouwd.

„Bovendien zag ik nog nimmer een Mormoon die niet werken wilde; maar ik heb in enkele stadshuizen in mijn staat ontevreden, luie en onverschillige lieden gehoord, die niet aan de Mormoonsche Kerk behoorden, zittend op de stoepen van het stadshuis, aan het vloeken van gouvernement en president terwijl Mormoonsche burgers in dat zelfde stadshuis gingen om hun belastingen te betalen zonder mopperen.

„Ik ben in staat om te zeggen dat nijverheid en zuinigheid onder de grondbeginselen van de Mormoonsche Kerk thuis hooren. Volkomen en onverdeelde gehoorzaamheid aan de wet is een kenmerk van de Mormonen Kerk. Wij hebben meer van zulke menschen noodig in deze drukkende tijden van de Republiek; en wederom zou ik ontrouw zijn aan elk beginsel van recht en gevoel van waardeering, zoo ik naliet om hier te verklaren dat wanneer onbeschaafde Indianen langs de pionierhuizen gallopeerden, brandstichtende, plunderende en scalpeerende in hun vlucht, was het het Mormoonsche volk waar mijn weerlooze maar heldhaftige ouders veiligheid en verdediging vonden.

„Ik geloof dat het Amerikaansche volk ten laatste ten volle dat Mormoonsche volk gaan begrijpen. Hunne tempelen, scholen, velden, tehuizen, nijverheid, voorzichtigheid, zedelijkheid en hun vaderlandsliefde getuigen in schooner woorden van hen dan ik kan gebruiken. Ik vraag dat de Mormonen beoordeeld worden als een volk, als een godsdienst, door hunne vruchten, en als zij geoordeeld zullen worden door hunne vruchten zal het oordeel der wereld ter hunner gunste zijn.”

Senator Thomas van Colorado zeide op diezelfde gelegenheid: „Tot op heden heb ik nog geen gelegenheid gevonden om in het openbaar de Mormonen te verdedigen, omdat het niet noodig scheen, doch ik kan deze kans niet voorbij laten gaan zonder hier eere te doen aan hun zedelijkheid, en nuttigheid, niet slechts in

hun eigen gemeenten, doch voor de geheele wereld, in zware tijden zooals deze.

„Mijnheer President, wanneer achting voor de wet de uitzondering en niet langer de regel is, wanneer verschillende krachten der sociëteit zoo in tegenstelling met elkander zijn dat het politieke bouwwerk bedreigd wordt met gevaar, is het verkwikkend om waar te kunnen nemen dat de aanhangers van dit geloof ten allen tijde voorstanders geweest zijn en bevorderaars van vrede, van recht, van de wetten en van orde; en hoe ook de critiek tegen hunne vroegere instellingen moge zijn, het feit verblijft, zooals dat nu reeds vastgesteld is voor meer dan 50 jaren, dat de gemeenschappen waar de Mormonen het talrijkst zijn, onder de beste en hoogste voorbeelden zijn die gevonden kunnen worden van Amerikaansch burgerschap.”

Hoe te handelen.

Nu dan, met het oog op al deze bewijzen, zou het niet beter zijn als deze beschuldigers en lasteraars van de Mormonen den raad van Gamaliel, een Farizeër, zouden volgen en nakomen, die in de dagen toen Petrus en andere Apostelen van Christus voor de Priesterlijke Hooge Raad ter veroordeeling gebracht werden, opstond en deze beschuldigers der Apostelen waarschuwde, zeggende: „Houdt af van deze menschen, en laat hen gaan; want indien deze raad of dit werk uit menschen is, zoo zal het gebroken worden; Maar indien het uit God is, zoo kunt gij dat niet breken; opdat gij niet misschien bevonden wordt ook tegen God te strijden.” (Hand. 5 : 38, 39).

Hier is deze raad ten zeerste toe te passen. Het Mormonisme heeft nu voor meer dan honderd jaren de zwaarste stormen van laster en vervolging moeten verduren en weerstaan, en wordt gedurig sterker iederen dag. Een groote schrijver somde het Mormonisme eens op als volgt: „Wat doorgaans „het Mormonisme” genoemd wordt is voor de aanhangers daarvan waarlijk het werk van God; zijn oorsprong vindende bij Hem, ontwikkeld en bevorderd zijnde uit Zijn kracht en onder Zijne geboden; en daarom zal het verblijven en stand houden en allen tegenstand overwinnen, en over de geheele aarde zich uitbreiden, en den weg voorbereiden voor de tweede komst van den Messias en voor de verlossing en tweede geboorte van de aarde. Elke ziel die het in oprechtheid ontvangt heeft recht op een getuigenis van God, van de waarheid van hetzelfde, en hierin ligt de sterkte en eenheid en levenskracht van hetzelfde. Het Mormonisme is een tak, geplant door de hand van God, bewaterd door „het bloed der heiligen en profeten” en groeit heerlijk voort. Zijn wortelen dringen dieper en dieper door elken dag, en zijn schoone takken schieten dag aan dag met levenskracht in het hemelruim. De hitte der hel kan het niet doen verschroeien; het vuur van den toorn dezer wereld kan het niet schaden; doch

terwijl „elke boom dien de Vader niet geplant heeft, uitgeroeid zal worden”, zal deze plant „van grooten faam”, die het „koninkrijk der hemelen” is, opgroeien en voortwassen op de oppervlakte der aarde, zijn machtige takken uitreiken en zijn onschatbare vruchten voortbrengen, totdat de geheele wereld zich koestert onder zijne schaduw en de scharen der hemelen zich in zijne takken nestelen”.

J. P. LILLYWHITE.

TEEKENEN DER TIJDEN.

Wanneer de dagbladen nagegaan worden is er geen tekort aan „teekenen der tijden”, doch juist zooveel dat daardoor de keuze moeilijk wordt. Hier volgen enkelen der treffendsten:

Zuid-Afrika.

Een bericht van Kaapstad, onder datum van 5 Maart meldde dat het eiland Madagascar door een hevigen cycloon geteisterd is geworden. De stad Tamatave is geheel met den grond gelijk gemaakt en daar alleen waren 500 dooden, terwijl de schade niet minder dan 100 millioen francs bedroeg. Eveneens zijn zes stoomschepen in den cycloon vergaan.

Europa.

Dit werelddeel ondervond insgelijks teekenen op verschillende wijzen, o. a. de griep in Engeland, die in de laatste week van Februari in 105 groote steden 1023 menschenlevens wegnam.

Aan aardschokken ontbrak het evenmin, en Varpalato, een plaats in Hongarije, had als gevolg van een aardbeving niet één huis meer dat onbeschadigd gebleven was, waardoor de bevolking onder den blooten hemel bivakkeert. Dit greep plaats op 4 Maart, terwijl een Corsicaansch dorp, volgens een bericht van 3 Maart door een aardverschuiving geheel verdween, met als gevolg talrijke dooden en gewonden.

Amerika.

Nog is de rampenlijst niet ten einde, terwijl ook de oostkust van Noord-Amerika getroffen werd. Stormen beroofden 1500 gezinnen van hun huis, veroorzaakten millioenen aan schade en eveneens verscheidene dooden.

Zoo richtten verschillende tornadoes in verscheidene plaatsen groote woestingen aan, in California en mid-westelijke staten, waarbij menschenlevens zoowel als millioenen in eigendommen verloren gingen. De Chileesche kust in Zuid-Amerika werd opgewekt door verscheidene aardschokken. Dit alles vond plaats gedurende Februari.

Japan.

Zoo gedenken wij eveneens hier dat Japan wederom zwaar in rouw is onder de gevolgen van groote aardbevingen, waardoor zoover als men op heden in staat is vast te stellen, ruim 3 duizend menschen het leven lieten en even zooveelen verwond werden. Onze diepste sympathie gaat uit tot deze geteisterde bevolkingen en landen, terwijl wij, ofschoon deze dingen als oordeelen Gods erkennende, gelijkertijd de woorden gedenken van Christus: „Indien gij U niet bekeert, zoo zult gij allen desgelijks vergaan”.

Bovendien behoort het niet vergeten te worden dat wij hier slechts „natuur-verschijnselen” vermeld hebben, en nog niet eens noemden de vele beroeringen onder volken en naties en de onbetrouwbaarheid van de zoo duur gekochte en naarstig gezochte vrede, die niet te krijgen is dan door het eenvoudig plan van Jezus Christus!

G. D.

DE STER · NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: G. DOEZIE

O ZEG WAT IS WAARHEID!

„Vader, is dit goed om te eten?”

Zulke onschuldige vragen worden veel gehoord uit monden van kinderen, wanneer zij iets dat hen onbekend is, gevonden hebben, en wat dan de vader besluit, zoo is het voor het kind.

En zooals het met voedsel is, dat kinderen voor het eerst leeren kennen, zoo behoort het ook te zijn met alle andere dingen die een kind eerst leert kennen.

En wat voedsel is voor het lichaam, kan vergeleken worden bij wat waarheid is voor den geest, en zoo zou een mensch steeds moeten handelen bij elke nieuwe waarneming, vooral bij alles wat hij hoort. Want zooals het met het voedsel gaat, gaat het eveneens met het woord. Eerst komt het vernomen woord in het oor en wordt door het verstand beoordeeld. Keurt het verstand dit goed zoo wordt het doorgelaten naar het hart, doch wanneer het verstand het vernomene afkeurt, zoo sluit zich het hart ervoor, en het gaat verloren. Insgelijks is het met voedsel, dat eerst in den mond, door den smaak gekeurd wordt, en wanneer het hier goed-gekeurd wordt, vervolgt het zijn weg naar den maag, doch anderszins wordt het uitgeworpen. Zoo het woord of voedsel dat toegelaten wordt in het „heilige der heiligen”, uit louter waarheid bestaat, dan zal het lichaam en de geest groeien, maar is het waarheid, vermengd met leugen, dan zal de uitwerking zijn als vergift, en hetzij langzaam of vlug, de uitwerking wijst dit aan.

Hoewel het verstand der menschen zeer dikwijls, als bij kinderen onbekwaam is om een zuiver oordeel te kunnen vellen, zoo wordt verkeerd voedsel veelal toegestaan in hun schatkamers door te dringen, en hiervoor zijn verscheidene redenen. Sommige menschen hebben een bevooroordeeld verstand, dat hetzelfde werkt als een verdraaide eetlust, en inderdaad zeer gevaarlijk is, want als men slechts gaat eten datgene wat den eetlust streelt, loopt men gevaar zijn gezondheid te verliezen. Om ons heen zijn duidelijke voorbeelden hiervan, als men slechts de gevolgen wilt nagaan van het bevredigen der drankzucht. Weer andere menschen zijn ziek en dan is gezond voedsel ook niet herkenbaar voor hen. Althans het wordt door hen onaangeroerd gelaten, en nog

zelfs krijgt het voedsel dan veelal de schuld. Men denke hiervoor slechts aan zeeziekte. Zoo is het ook met het gezonde woord dat den geest behoort te voeden, maar door vele „zieken” verworpen wordt.

Hoe echter het verstand het „woord” ook beoordeelt, dit verandert het „woord” niet, en wat waarheid was, zal waarheid blijven, en wat leugen is, zal leugen blijven, al moge dan ook de geheele wereld de leugen (het vergift) verkiezen boven de waarheid (het gezonde voedsel), omdat de waarheid misschien wat bitter smaakt op hun verwende tongen, en zij liever de „zoete” leugens innemen, waardoor zij langzaam of vlug vergiftigd worden.

Zoo houden wij dan ook halsstarrig vol, en getuigen aan de wereld, dat het „Mormonisme”, moge het dan ook „bitter” zijn voor sommige verdraaide „eetlusten”, het Woord van God aan de wereld is in deze laatste dagen, en als bewijs wijzen wij naar duizenden getuigenissen van hen, die het „Mormonisme” in volle teugen ingenomen hebben, en de uitwerking, n.l. de genezing hunner zieke zielen of versterking hunner gezonde zielen, is een onweerlegbare getuigenis dat dit waarheid is. Als het Mormonisme leugen was, dan waren zij, die het met volle teugen ingenomen hebben, zeer zeker nu reeds vergiftigd geweest, maar het tegenovergestelde is juist waar.

Geloofst gij het niet, vraagt het dan ook aan Uw „Vader”.

Een kalme denker(ster) kan ook nog meer uit deze gelijkenis putten.

G. DOEZIE.

DE STERKE KLUIS.

Noch de geschiedenis, noch haar toepassing is van den schrijver, alleen slechts het verhalen ervan.

Eens las ik een krantenbericht van een inbraak waarvan enkele bijzonderheden ongeëvenaard waren in de geschiedenis van misdaden. De veiligheidskluis van een groothandelaar in juweelen en edelgesteenten was het mikpunt van deze brutaliteit. Uit den voorzorg en bekwaamheid, waarmede de twee dieven te werk gegaan waren, volgens hunne plannen, bleek het dat zij ervaren waren in hun kwaadaardig bedrijf.

Zij wisten zichzelf schuil te houden in het gebouw en toen dien avond de zwaar gepantserde deuren gegrendeld werden, waren zij ingesloten. Zij verstonden dat de groote kluis van staal en metselwerk van de allerbeste samenstelling gemaakt was en wat men kon beschouwen als tegen inbraak verzekerd. Zij wisten eveneens dat deze kluis schatten van enorme waarde bevatte, en

voor het welslagen vertrouwden zij op hun geduld, doorzettingsvermogen en list, dat ontwikkeld was geworden door vele minder groote ondernemingen van gelijken aard. Hun gereedschap was volledig, met boren, zagen en dergelijke werktuigen, bestand om zelfs het geharde staal van de massieve deur te doorboren, waardoor alleen slechts toegang verkregen kon worden tot de kluis.

Den geheelen langen nacht door werkten de dieven, waren zij aan het zagen en boren om het slot heen, dat zelfs niet door iemand die daar kennis van had, geopend kon worden vóór het uur dat door de tijd-controle daarop, aangegeven werd. Zij hadden berekend dat door hardnekkig te werken zij des nachts tijd zouden hebben om de kluis open te breken en zich van zooveel juweelen te verzekeren als maar mogelijk was; daarna zouden zij het wagen op geluk af, of met durf, of geweld weg te komen. Zij waren ook niet vervaard om te dooden zoo dit noodig was. Hoewel de moeilijkheden grooter waren dan zij eerst verondersteld hadden, slaagden de bedreven misdadigers er in om met gereedschappen en springmiddelen het binnenwerk van het slot te bereiken; daarna werden de grendels gelicht en de monstergroote deur opengeduwld.

Wat zagen zij daarbinnen? Laden, gevuld met edelgesteenten, bakjes met diamanten, juweelen, paarden en robijnen, denkt u? Dit, en nog meer hadden zij met zekerheid verwacht te vinden en buit te maken; doch in plaats hiervan stieten zij op een inwendige kluis, met een nog zwaardere deur en die nog sterker was dan de eerste, voorzien van een mechanisch slot van fijnere constructie dan het slot waaraan zij zoo ijverig gearbeid hadden. Het metaal van deze tweede deur was van zoo'n hooge kwaliteit dat hun sterk-geharde werktuigen er op versplinterden; hoeveel zij ook trachtten zij konden het metaal zelfs niet bekrassen. Hun verkeerd aangewende krachten waren verkwist; verijdeld waren hun geduchte plannen.

De buitendeur van deze schattenkluis nu is gelijk aan iemands goeden naam, de binnendeur aan iemands karakter. Een goede naam is een sterke verschansing, maar ofschoon hij aangevallen en zelfs beschadigd en verbroken wordt, is de ziel die hij beschermt toch veilig, mits het innerlijk karakter ondoordringbaar is.

„Millennial Star”, 27 Jan. 1927.

J. E. TALMAGE.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor muziek, en het avondmaalvers, zie „De Ster” van 15 Januari.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING APRIL, 1927.

Mattheus hoofdstuk 5, vers 5.

„Zalig zijn de zachtmoedigen want zij zullen het aardrijk beërven.”

UIT ONZE ZENDING.

Woerden.

De zendingen te Woerden ondervinden veel publiciteit in die gemeente, en het stadje weergalmt van „Mormonisme”. Natuurlijk beteekent dat dat voorgangers van andere richtingen hun best doen om het werk te bestrijden. Zoo verschenen verschillende lasterlijke artikelen in couranten daar ter plaatse, doch het werd ons vergund als antwoord een afdoend artikel te plaatsen. Het hoofdartikel in deze uitgave is een eenigzins gewijzigd afschrift van ons antwoord, dat door de beleefdheid der Redactie van de „Nieuwe Woerdensche Courant” in zijn geheel geplaatst werd.

Op Woensdag 9 Maart werd wederom een openbare vergadering gehouden in de zaal „Diligentia” aldaar, die met ongeveer 140 belangstellende vreemdelingen gevuld was. Tevens waren daar vele leden uit de Utrechtsche vertakking aanwezig en luisterden de vergadering op met muziek. Het woord werd gevoerd door Ouderlingen G. van Mondfrans van Utrecht, en J. P. Lillywhite, Zendingen-president, en verschillende geloofsartikelen en beginselen van het evangelie werden daar verklaard.

AANGEKOMEN.

Te lande zijn hier aangekomen op 6 Maart Ouderlingen M. E. Carr en G. van der Waard met zijn gade, die hier eveneens zendingswerk zal verrichten.

VERPLAATSINGEN, ENZ.

Ouderlingen M. Webb van Delft en V. T. Holland van Schiedam zijn geplaatst om te arbeiden in Maassluis; H. J. Noorda van Rotterdam naar Delft, F. E. Mitchell naar Schiedam en H. Hansen van Groningen naar de Amsterdamsche Conferentie.

STERFGEVALLEN.

Op den 24 sten Februari overleed te Amsterdam Zuster Femmina Doets, geboren 26 November 1870 te Den Helder. Zij was gedoopt op den 28sten April 1924 door Ouderling C. E. Thayne en op diezelfde dag bevestigd door Ouderling H. Noorlander.

De tijding bereikte ons eveneens kort geleden dat Cornelius Westbroek, onze oud-landgenoot, te Salt Lake City op het einde van Januari overleden is. Ouderling Westbroek is enkelen onzer nog wel bekend, van vóór zijn vertrek naar Zion en ook van zijn zending, die hij met eere volbracht omstreeks 1907. Hij was geboren te Rotterdam in 1856, was één der eersten die het Mormonisme te Rotterdam aannam en emigreerde in 1899.

INHOUD.

Een Mormoonsch Antwoord	blz. 81	Zondagsschoolwerk	blz. 95
Teekenen der Tijden	92	Uit onze Zending	96
O zeg wat is waarheid!	93	Aangekomen	96
De sterke kluis	94	Verplaatsingen, enz.	96

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.